

KOPIE ELEKTRONICKEHO
DOKUMENTU

ZPRACOV.	DOSLO	Č. DOPOR.
	23 -08- 2021	2-100-1
URL ZNÁK	ZPRŮCHY	POČET LISTŮ
837		1
SK. ZN./LH	Č. J.	
517	970 976	

Vážení,

tímto, ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., žádám o poskytnutí následující informace ze spisu k řízení vedeném Magistrátem města Ostravy, odborem dopravně-správních činností, pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSC:

DSC21 (91)

- kopii omluvenky svědka pprap. _____ z ústního jednání konaném dne 16. 6. 2021, vč. údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena
- kopii omluvenky svědka pprap. _____ z ústního jednání konaném dne 2. 7. 2021, vč. údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena
- kopii rozhodnutí (resp. usnesení vydaného v souladu s § 14 odst. 3, zák. č. 500/2004 Sb.) o námitce podjatosti podané dne 19. 5. 2021

Doručovací adresa: _____

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/487067/21/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/470416/21/DSČ
INF - 91/2021/zákona č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 30. srpna 2021

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) rozhodl, že žádost, kterou podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

ve věci poskytnutí informace zasláním 1) kopie omluvenky svědka pprap. M z ústního jednání konaném dne 16.06.2021 včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena; 2) kopie omluvenky svědka pprap. z ústního jednání konaném dne 02.07.2021 včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena; 3) kopie rozhodnutí (respektive usnesení) vydaného v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. o námitce podjatosti podané dne 19.05.2021, vše ze spisu vedeného povinným subjektem pod spisovou značkou S-SMO/142790/20/DSČ, a to na doručovací adresu , se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím

o d m í t á .

Odůvodnění:

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla dne 21.08.2021 doručena žádost o poskytnutí informace, týkající se přestupkové věci vedené u Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ, přičemž žadatel v rámci podané žádosti o poskytnutí informace požádal o poskytnutí 1) kopie omluvenky svědka pprap.

z ústního jednání konaném dne 16.06.2021 včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena; 2) kopie omluvenky svědka pprap. z ústního jednání konaném dne 02.07.2021 včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena; 3) kopie rozhodnutí (respektive usnesení) vydaného v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. o námitce podjatosti podané dne 19.05.2021, a to na doručovací adresu

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jakožto správní orgán projednává pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ přestupky v provozu na pozemních komunikacích dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterých se měla dopustit jež v předmětném správním řízení zastupuje právě žadatel o informaci Žadatel o informaci vystupuje v předmětném správním řízení vedeném pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ jako zmocněnec jmenované , což současně vyplývá i ze spisového materiálu. Je tedy osobou, která má právo nahlížet do správního spisu, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu, a to i po pravomocném skončení řízení.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle správního řádu se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o svobodném přístupu k informacím. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu nebo jeho části.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.08.2008, č. j. 2 As 38/2007-78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku Nejvyššího správního soudu nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek Nejvyššího správního soudu pod č. j. 9 Ans 7/2012-56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení“.

Spis příslušné spisové značky, jehož vybrané části žadatel požaduje zaslat, je tedy správním spisem vedeným v přestupkové věci, v níž žadatel vystupuje jako zmocněnec jmenované a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho právním zájmu v řízení ve věci, pro kterou byl spis založen, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též k získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a s tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlížejícího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje (a tím méně pak omezuje) možnosti obecného poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.08.2008, č. j. 2 As 38/2007-78.

Ve světle výše uvedeného lze shrnout, že nahlížení do spisu obsaženo v ustanovení § 38 správního řádu lze podřadit pod pojem „zvláštní zákon“ ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. V případě, kdy je požadováno zpřístupnění spisu, popřípadě poskytnutí kopie spisu nebo jeho části, je proto vyloučena aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Žádá-li tedy osoba o nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu, může tak činit pouze v režimu ustanovení § 38 správního řádu a aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím je na základě ustanovení § 2 odst. 3 vyloučena. Pokud totiž soud

dovodil, že ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se zákon o svobodném přístupu k informacím neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu nebo jen některé. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu.

Přestože žadatel, který je současně účastníkem daného řízení v postavení zmocněnce, požaduje zaslání kopie vybraných částí přestupkového spisu, je nutno pro úplnost dodat, že institut nahlížení do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, když judikatura Nejvyššího správního soudu opakovaně dovodila, že v případech, na něž dopadá výše uvedené ustanovení, nelze postupovat podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Z rozsudků Nejvyššího správního soudu rovněž vyplývá, že právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům (nově též podpůrci), jiným osobám jen tehdy, prokážou-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob.

Jak je výše uvedeno, z ustanovení § 38 odst. 4 vyplývá, že s právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Toto ustanovení je tedy nutno chápat tak, že ten, komu správní orgán umožní nahlédnout do spisu, má právo, aby mu byla pořízena a vydána kopie celého spisu, včetně spisového přehledu a pokynů oprávněné úřední osoby. Rovněž má právo si ze spisu činit výpisy jeho částí, k čemuž mu správní úřad poskytne prostor. Nevyplývá však povinnost správního orgánu, aby pořízené kopie byly zaslány účastníku řízení cestou držitele poštovní licence nebo i elektronickou cestou. Ani Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích nepřisvědčil povinnosti zasílat účastníkům řízení kopie spisů či jejich částí.

Podle správního řádu je nahlížení do spisu navíc úkonem, který podléhá zákonem přesně stanovenému procesu, přičemž právo nahlížet do spisu svědčí ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 až 3 správního řádu jen taxativně vyjmenovaným osobám, tudíž je nutné osobu do spisu nahlížející jednoznačně identifikovat a posoudit její právní zájem nebo jiný právní důvod. O provedení úkonu je povinnost sepsat protokol ve smyslu ustanovení § 18 odst. 1 správního řádu, přičemž správní orgán zaprotokoluje, které písemnosti byly v kopiích vydány.

Povinný subjekt tedy rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím s tím, že zákon o svobodném přístupu k informacím se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu nebo jeho vybrané části v tomto případě komplexně upravuje zvláštní právní předpis, konkrétně pak ustanovení § 38 správního řádu, a to s odkazem na vyluku upravenou v ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu – Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání

náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

Rozdělovník: 1 x
1 x spis

KOPIE ELEKTRONICKÉHO
DOKUMENTU

ZPRACOV.	DOSLO	C. DOPOR.
	01-09-2021	DS
UKL. ZNAK	PŘÍLOHY	POČET LISTU
357		
SK. ZN./LH.	C. J.	
315	494556	

Dobrý den,

tímto *potvrzuji doručení* rozhodnutí *Č. j.: SMO/487067/21/DSČ/ * a
současně proti němu *podávám odvolání *ke Krajskému úřadu Moravskoslezského
kraje, a to prostřednictvím povinného subjektu – Magistrátu města Ostravy.

*Odvolání proti rozhodnutí Č. j.: SMO/487067/21/DSČ/ * podle
ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Odvolací důvody: Povinný subjekt neposkytl informace, jelikož mylně
dovodil, že se jedná o nahlédnutí do spisu podle § 38 odst. 2, Spr.ř., a
to i přes to, že *žadatel požadoval kopii pouze konkrétních částí spisu*.

Formulace žádosti o informace je jednoznačná, a sice, že žadatel
nepožaduje kopii celého spisu, ale pouze některých jeho částí.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012 č. j. 7 Ans
18/2012-23 totiž vyplývá, že pouze v případě, kdy žadatel požaduje kopii
celého správního spisu, je nutné postupovat dle ust. § 38 správního řádu
upravujícím nahlížení do spisu, *nikoliv však v případech, kdy žadatel
požaduje kopie pouze některých listin.*

Vzhledem k tomu, že mi povinný subjekt svým rozhodnutím *Č. j.:
SMO/416932/20/DSČ, ze dne 7. 8. 2020 i v minulosti informace ze
spisu odepřel poskytnout (resp. pouze některých částí spisu), a to ze
stejných důvodů jako nyní, proti čemuž jsem se dne 7. 8. 2020 odvolal a
nadřízený orgán napadené rozhodnutí zrušil svým rozhodnutím *Č. j.: MSK
104912/2020* ze dne 24. 8. 2020 s tím, že žadatel má právo na poskytnutí
požadovaných informací, *podávám stížnost* na recidivní chybný postup
povinného subjektu, který je v rozporu se zák. č. 500/2004 Sb., jelikož
tento nerespektuje základní zásady činnosti správních orgánů. V zákonné
lhůtě požaduji sdělení, jak byla má stížnost vyřešena a jaké kroky byly
provedeny pro to, aby se věcně podobná situace již neopakovala (a to
plošně, nikoliv pouze za situace, kdy bude žadatelem o informace v
podobě anonymizovaných kopií částí spisů konkrétní osoba).

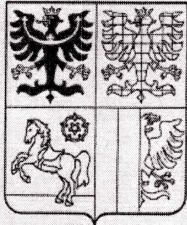
Trvám na poskytnutí požadovaných informací v souladu se zák. č. 106/1999
Sb. (jak ze zákona vyplývá, v anonymizované podobě).

Děkuji.

Dne 31.8.2021 14:05, Statutární město Ostrava napsal:

Dobrý den,
žádám o zpětné potvrzení doručení e-mailu na adresu

Děkuji za kladné vyřízení.

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy
28. října 117, 702 18 Ostrava

DSČ 21 (91)

Čj.: MSK 112594/2021
Sp. zn.: DSH/20359/2021/
084.3 S5 N
Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 21. 9. 2021

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 7. 10. 2021
-3-

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zákon o informacích“), na základě odvolání (dále „žadatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále „magistrát“) ze dne 30. 8. 2021, čj. SMO/487067/21/DSČ sp. zn. S-SMO/470416/21/DSČ, o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zákona o informacích, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 21. 8. 2021 žádost o informaci podle zákona o informacích, přičemž žádal o informace ze spisu sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ, a to o kopii omluvenky svědka pprap. z ústního jednání dne 16. 6. 2012, včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena, kopii omluvenky svědka pprap. z ústního jednání dne 2. 7. 2021, včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena, a kopii usnesení o námitce podjatosti podané dne 19. 5. 2021.

Napadeným rozhodnutím magistrát žádosti o informaci odmítl.

V řádně a včas podaném odvolání žadatel namítá, že magistrát mylně dovodil, že se jedná o nahlédnutí do spisu podle § 38 odst. 2 správního řádu, přestože formuloval žádost jednoznačně tak, že požaduje kopii pouze konkrétních částí spisu, nikoli celého spisu. Odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 Ans 18/2012 – 23, s tím, že podle § 38 správního řádu je nutné postupovat pouze v případě, kdy žadatel požaduje kopii celého správního spisu, nikoli v případě, že požaduje kopie pouze některých listin. Poukazuje na rozhodnutí magistrátu ze dne 7. 8. 2020, čj. SMO/416932/20/DSČ, kterým mu bylo v minulosti odepřeno poskytnutí informací ze spisu, a navazující rozhodnutí krajského úřadu ze dne 24. 8. 2020, čj. MSK 104912/2020, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí zrušeno se závěrem, že má

na poskytnutí požadovaných informací právo, s tím, že podává stížnost na chybný postup magistrátu, který nerespektuje základní zásady činnosti správních orgánů. Žádá o sdělení, jaké kroky byly učiněny, aby se podobná situace neopakovala. Na poskytnutí požadovaných informací trvá.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

Krajský úřad konstatuje, že žadatel je zmocněncem účastníka řízení, vedeného magistrátem pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSC – jak vyplývá z plné moci ze dne 20. 10. 2020 a z usnesení o zastavení řízení ze dne 9. 7. 2021, čj. SMO/366878/21/DSC/ – je tedy osobou, která má podle § 38 odst. 1 správního řádu právo nahlížet do spisu, s čímž je spojeno právo činit si výpisy a právo na pořízení kopií spisu nebo jeho části, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Krajský úřad se ztotožňuje s názorem magistrátu, který vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu, že právní úprava institutu nahlížení do spisu ve smyslu § 38 správního řádu je speciální vůči právní úpravě poskytování informací podle zákona o informacích, což se vztahuje také a především na situace, kdy osoba, které svědčí právo nahlížet do spisu (nejčastěji účastník řízení), žádá o poskytnutí informací z tohoto spisu prostřednictvím zákona o informacích. Tyto závěry lze nepochybně aplikovat i na zmocněnce účastníka řízení, který je rovněž osobou, které svědčí právo nahlížet do spisu, a to v plném rozsahu a i po skončení řízení.

Kromě magistrátem citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, lze dále odkázat např. na rozsudek téhož soudu ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 Ans 18/2012 – 23; nebo na relativně nedávný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2017, čj. 3 As 193/2014 – 37, v němž se uvádí: *„Zdejší soud pro úplnost dodává, že se k problematice poskytování informací o probíhajícím nebo skončeném správním řízení konstantně staví tak, že institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu, respektive podle § 23 dříve účinného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „správní řád z roku 1967“), je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle informačního zákona. Proto opakovaně vyslovil, že v případech, na něž dopadají naposledy citovaná ustanovení, nelze postupovat podle informačního zákona (viz rozsudky ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001 - 100, a ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 - 78). Z těchto rozsudků vyplývá, že právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům (a nově též podpůrci podle § 45 an. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku); jiným osobám jen tehdy, prokážou-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob. Nespadá-li daná osoba pod definici upravenou v § 38 odst. 1 a 2 správního řádu (respektive § 23 odst. 1 a 2 správního řádu z roku 1967), může sice žádat o informaci, která je součástí správního spisu, podle informačního zákona, avšak tímto způsobem jí bude poskytnuta jen taková informace, o kterou sama požádá; široce vymezené právo na přístup k celému správnímu spisu se zde neuplatní (více viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 - 106). Rozhodovací praxe zdejšího soudu sice zaznamenala v průběhu času jistý vývoj, který úzce souvisí se změnami, kterými informační zákon prošel (jmenovitě jeho § 14; viz například stěžovatelem odkazovaný rozsudek dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 - 106), pokud se však zdejší soud v některých případech od výše popsaného ustáleného názoru na vztah informačního zákona a § 38 správního řádu částečně odklonil, jednalo se o případy zcela výjimečné, ojedinělé a především opřené o specifické skutkové pozadí takové věci. (podtržení doplnil krajský úřad)*

Pokud jde o rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 7 Ans 18/2012 – 23, na který žadatel v žádosti odkazuje, již v tomto rozsudku soud uvedl: „Otázkou, zda lze prostřednictvím zákona o svobodném přístupu k informacím nahlížet do správního spisu, se již Nejvyšší správní soud zabýval. V rozsudcích ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 - 78, a ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001 - 100, dostupné na www.nssoud.cz, dospěl k závěru, že nahlížení účastníka řízení do spisu podle ust. § 38 správního řádu je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je nutno je aplikovat právě v případě, požaduje-li žadatel kompletní správní spis. V ust. § 38 správního řádu je upraven jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je přezkoumatelné ve správním soudnictví (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2005, č. j. 5 A 12/2002 - 91, dostupný na www.nssoud.cz). Nahlížení do spisu je tedy zvláštním institutem vůči obecné úpravě poskytování informací, a proto se v tomto případě zákon o svobodném poskytování informací nepoužije, když podle jeho ust. § 2 odst. 3 se tento zákon mimo jiné nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu.“ Závěry tohoto rozsudku tedy zcela korespondují s judikaturou výše uvedenou, nicméně žadatel jej poněkud dezinterpretuje. Vzhledem k tomu, že v případě rozsudkem řešeném žadatel požadoval kopie všech listin spisu, vyjadřoval se soud k tomuto konkrétnímu případu (srov. formulaci „právě v případě, požaduje-li žadatel kompletní správní spis“), z čehož však nijak nevyplývá, že shodný postup by neměl být použit i v případě, kdy žadatel požaduje pouze část spisu (*argumentum a maiori ad minus*).

Pokud jde o rozhodnutí magistrátu a krajského úřadu z roku 2020, na která žadatel poukazuje, pak krajský úřad konstatuje, že v řízení o oné žádosti byla řešena odlišná situace: žadatel (stejný jako v nyní projednávané věci) požadoval informace ze spisu za situace, kdy nebyl účastníkem řízení ani zmocněncem účastníka, ani osobou, která prokazovala právní zájem na nahlížení do spisu. Výše uvedené judikatorní závěry o specialitě ustanovení § 38 správního řádu vůči zákonu o informacích tedy nebylo možné použít a žadatelé byly poskytnuty požadované informace v anonymizované podobě. U žádosti, která je nyní předmětem řízení, je však situace odlišná, jak je výše uvedeno, neboť žadatel je osobou, které svědčí právo nahlížet do spisu. Magistrát tedy nijak nepochybil, když rozhodl odlišně než v předchozí věci, na kterou žadatel poukazuje, a to z důvodu skutkových odlišností případu. Pokud žadatel formuluje svou námitku jako stížnost, konstatuje krajský úřad, že stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace lze podat pouze z důvodů vyjmenovaných v § 16a odst. 1 cit. zák., přičemž žádný z důvodů uvedených v tomto ustanovení není v dané věci naplněn a sám žadatel konkrétní důvod neuvádí. Pokud žadatel hodlal podat stížnost podle § 175 odst. 1 správního řádu, pak podle tohoto ustanovení lze stížnost podat pouze tehdy, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany. Tímto jiným prostředkem je v dané věci právě odvolání (§ 20 odst. 4 písm. b) zákona o informacích ve spojení s § 81 odst. 1 správního řádu), které žadatel řádně podal. Krajský úřad se proto s touto námitkou vypořádal v rámci odvolacího řízení, přičemž žádné pochybení v postupu magistrátu neshledal, a to ani z hlediska respektování základních zásad správních orgánů. Vzhledem k uvedenému nebudou v tomto směru činěny žádné kroky k nápravě.

Krajský úřad uzavírá, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu komplexně upravuje zvláštní zákon, konkrétně § 38 správního řádu. Magistrát tedy postupoval správně, pokud požadovanou informaci žadatelé neposkytl a žádost odmítl s odkazem na vyluku upravenou v § 2 odst. 3 zákona o informacích. S ohledem na shora uvedené krajský úřad odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (~~§ 91 odst. 1~~ správního řádu).

Rozdělovník

- 1. Účastníci řízení:
- 2. Na vědomí:

Magistrát města Ostravy

Čj. UOOU-04541/21-15

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), a ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl ve věci podnětu pana (dále jen „žadatel“),
v přezkumném řízení zahájeném Úřadem dne 2. 12. 2021, takto:

Podle ustanovení § 97 odst. 3 správního řádu se rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 21. 9. 2021, č.j. MSK 112594/2021, sp. zn. DSH/20359/2021, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 30. 8. 2021, č. j. SMO/487067/21/DSČ, sp. zn. S-SMO/470416/21/DSČ, **ruší a věc se vrací Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje k novému projednání.**

Podle ustanovení § 99 odst. 1 správního řádu nastávají účinky rozhodnutí v přezkumném řízení dnem právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

I.

Podnět k zahájení přezkumného řízení

Úřad obdržel dne 27. 10. 2021 žadatelův podnět k zahájení přezkumného řízení podle ustanovení § 16b zákona č. 106/1999 Sb., a to k rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen „nadřízený orgán“) ze dne 21. 9. 2021, č.j. MSK 112594/2021, sp. zn. DSH/20359/2021, kterým bylo zamítnuto žadatelovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 30. 8. 2021, č. j. SMO/487067/21/DSČ, sp. zn. S-SMO/470416/21/DSČ, o odmítnutí následující žádosti o informace podané dne 21. 8. 2021 dle zákona č. 106/1999 Sb.:

„Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. žádám o poskytnutí následujících informací ze spisu k řízení vedeném Magistrátem města Ostravy, odborem dopravně správních činností, pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ:

- kopii omluvenky svědka pprap. z ústního jednání konaném dne 16. 6. 2021, vč. údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena

- kopii omluvenky svědka pprap. z ústního jednání konaném dne 2. 7. 2021,
vč. údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena
- kopii rozhodnutí (resp. usnesení vydaného v souladu s § 14 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb.)
o námitce podjatosti podané dne 19. 5. 2021“.

Žadatel ve svém podnětu k zahájení přezkumného řízení namítl nezákonnost výše označeného rozhodnutí nadřízeného orgánu, kterou spatřuje v tom, že jeho žádost o informace byla povinným subjektem odmítnuta bez zákonných důvodů, přičemž rozhodnutí povinného subjektu bylo následně potvrzeno nadřízeným orgánem. Žadatel namítá, že není diskvalifikován z možnosti domáhat se informací v režimu zákona č. 106/1999 Sb. pouze proto, že je současně oprávněn nahlížet do příslušného správního spisu dle ustanovení § 38 správního řádu.

II.

Okolnosti zahájení přezkumného řízení

Na základě ustanovení § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanoveními § 94 odst. 1 a § 95 odst. 1 správního řádu je Úřad oprávněn přezkoumat postup a rozhodnutí nadřízeného orgánu.

Úřad na základě obdrženého podnětu požádal dne 25. 11. 2021 nadřízený orgán o zaslání stanoviska k tomuto podnětu a zaslání relevantních podkladů, a to ve lhůtě do 29. 11. 2021, aby mohl podnět řádným způsobem posoudit. Dne 29. 11. 2021 obdržel Úřad od nadřízeného orgánu požadované stanovisko, ve kterém nadřízený orgán uvedl, že své rozhodnutí považuje za zákonné, k čemuž odkázal na odůvodnění v něm obsažené.

Po prostudování podaného podnětu a přiložených dokumentů, jakož i stanoviska nadřízeného orgánu a souvisejícího spisového materiálu, dospěl Úřad k závěru, že lze důvodně pochybovat o tom, že nadřízený orgán při vydání rozhodnutí postupoval v souladu s ustanoveními § 2 a § 89 odst. 2 správního řádu, když rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žadatelovy žádosti potvrdil. S ohledem na tuto skutečnost dospěl Úřad k závěru, že jsou dány zákonné důvody k zahájení přezkumného řízení, a proto dne 2. 12. 2021 přezkumné řízení usnesením č. j. UOOU-04541/21-7 zahájil.

Dle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. se na přezkumné řízení použijí ustanovení správního řádu. Lhůty pro zahájení přezkumného řízení uvedené v ustanovení § 96 odst. 1 správního řádu byly v daném případě splněny, když přezkumné řízení bylo zahájeno dne 2. 12. 2021 na základě podnětu doručeného Úřadu dne 27. 10. 2021, přičemž předmětné rozhodnutí nadřízeného orgánu bylo vydáno dne 21. 9. 2021 a dne 7. 10. 2021 nabylo právní moci.

Podle § 97 odst. 3 správního řádu rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.

Poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb. lze odmítnout z důvodů uvedených v ustanoveních § 7 až 11, dále dle ustanovení § 2 odst. 3 a 4, z faktických důvodů (jakými jsou

například neexistence požadované informace, zneužití práva na informace či opakované žádosti o totožné, již dříve poskytnuté, informace), ale i na základě zvláštních právních předpisů, které poskytnutí konkrétní informace podle tohoto zákona vylučují.

S ohledem na skutečnost, že z materiálů dostupných Úřadu nevyplývaly nové skutečnosti, s nimiž by nebyl žadatel v průběhu řízení o žádosti seznámen a k nimž by se nevyjádřil, nepostupoval Úřad dle § 36 odst. 3 správního řádu a žadatele nevyzýval k možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí v zahájeném přezkumném řízení. Žadatelova práva nejsou tímto postupem dotčena.

III.

Rekapitulace napadeného rozhodnutí

Nadřízený orgán v napadeném rozhodnutí zrekapituloval dosavadní vývoj řízení, kdy žadatel podal dne 21. 8. 2021 u povinného subjektu žádost o informace, kterou povinný subjekt rozhodnutím ze dne 30. 8. 2021, č.j. SMO/487067/21/DSČ, sp. zn. S-SMO/470416/21/DSČ, odmítl na základě ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Žadatel ve svém následném odvolání namítal, že povinný subjekt mylně dovodil, že se jedná o nahlédnutí do spisu dle § 38 odst. 2 správního řádu, neboť jeho žádost byla jednoznačně formulována jako žádost o poskytnutí informací v podobě kopií pouze několika jednotlivých dokumentů, které jsou součástí spisu. Žadatel v této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012-23, s tím, že podle § 38 správního řádu je nutné postupovat pouze v případě, kdy žadatel požaduje kopii celého správního spisu. Poukázal rovněž na jiné rozhodnutí nadřízeného orgánu, které by mělo podporovat tento jeho názor.

Nadřízený orgán ve svém rozhodnutí o odvolání uvedl, že žadatel je zmocněncem účastníka řízení, které je vedeno povinným subjektem pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ, a je tedy osobou, která má ve smyslu § 38 odst. 1 správního řádu právo nahlížet do spisu, s čímž je spojeno právo činit si výpisy a právo na pořízení kopií spisu nebo jeho části, a to v neomezeném rozsahu i po pravomocném skončení řízení.

Nadřízený orgán se ztotožnil s názorem povinného subjektu, který vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu, a sice že právní úprava institutu nahlížení do spisu ve smyslu § 38 správního řádu je speciální vůči právní úpravě poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., což se má vztahovat především na situace, kdy osoba, které svědčí právo nahlížet do spisu, žádá o poskytnutí informací z tohoto spisu prostřednictvím zákona č. 106/1999 Sb. Nadřízený orgán dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007-78, a na rozsudky téhož soudu ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012-23, a ze dne 18. 1. 2017, č. j. 3 As 193/2014-37, přičemž z posledně jmenovaného citoval část odůvodnění.

K rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012-23, který žadatel zmiňuje ve svém odvolání, nadřízený orgán uvedl, že žadatel závěry tohoto rozsudku desinterpretuje. Nadřízený orgán ve svém rozhodnutí konkrétně uvedl: „Vzhledem k tomu, že v případě rozsudkem řešeném žadatel požadoval kopie všech listin spisu, vyjadřoval se soud k tomuto konkrétnímu případu (srov. formulaci „právě v případě, požaduje-li žadatel

kompletní správní spis“), z čehož však nijak nevyplývá, že shodný postup by neměl být použit i v případě, kdy žadatel požaduje pouze část spisu (argumentum a maiori ad minus)“.

Nadřízený orgán se dále vyjádřil k žadatelově námitce týkající se jeho odlišného postupu v jiném případě, podle kterého měl žadatel právo na poskytnutí požadovaných informací. Nadřízený orgán poukázal na odlišnost situace, jelikož žadatel nebyl v předchozím případě účastníkem řízení ani zmocněným zástupcem nebo osobou, která by prokázala právní zájem na nahlížení do spisu.

Nadřízený orgán proto uzavřel, že se na předmětnou situaci zákon č. 106/1999 Sb. nevztahuje, když poskytnutí požadovaných informací je speciálně upraveno prostřednictvím institutu nahlížení do spisu ve smyslu ustanovení § 38 správního řádu. Podle nadřízeného orgánu byl v této věci dán důvod, pro který byla žadatelova žádost ze dne 21. 8. 2021 povinným subjektem odmítnuta, a to podle ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.

IV.

Věcné posouzení napadeného rozhodnutí

Po zhodnocení přezkoumávaného rozhodnutí nadřízeného orgánu, jakož i předloženého spisového materiálu, dospěl Úřad k závěru, že **přezkoumávané rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.**

Postup nadřízeného orgánu ve smyslu § 90 odst. 5 správního řádu nelze shledat jako zákonný, když se nadřízený orgán dostatečně nevypořádal s posouzením odvoláním napadeného rozhodnutí povinného subjektu, respektive s výlukou vyplývající z ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. ve vztahu k požadovaným informacím, stejně jako s žadatelovou námitkou, podle níž se předmětnou žádostí podanou dle zákona č. 106/1999 Sb. nedomáhá poskytnutí celého správní spisu, nýbrž pouze určité množiny dokumentů, které jsou v tomto spise obsaženy.

IV. a)

Ke vztahu § 38 správního řádu a § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.

Podle ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. se tento zákon nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

Úřad předně uvádí, že ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. vymezuje působnost tohoto zákona negativním způsobem, když upravuje případy, na které se zákon č. 106/1999 Sb. nevztahuje. Z textu ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. je zřejmé, že tento zákon není aplikovatelný pouze v případě, kdy zvláštní právní předpis stanoví jinou komplexní úpravu podmínek a provedení práva na informace, tj. takovou úpravu, která nahrazuje postup upravený tímto zákonem a dostatečným způsobem provádí ústavně zaručené právo na informace, mj. stanoví i prostředky právní obrany žadatelům o informace. Od případů komplexní zvláštní úpravy poskytování informací ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. je pak třeba odlišovat případy, kdy se podle tohoto zákona

postupuje, přičemž zvláštní zákon upravuje pouze některé zvláštní normy. Povinné subjekty jsou v těchto případech povinny postupovat podle zákona č. 106/1999 Sb. a použít zvláštní předpis pouze v tom rozsahu, ve kterém upravuje dílčí otázky.

Úřad konstatuje, že soudní judikatura již v minulosti přiznala úpravě nahlížení do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu povahu zvláštní komplexní úpravy poskytování informací. Stejně tak dovodila, že žádá-li žadatel (včetně účastníka řízení) o zaslání kopie celého spisu nebo jeho podstatné části, jde podle obsahu o žádost o nahlédnutí do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu, a je proto třeba postupovat v režimu tohoto ustanovení jako zvláštní úpravy ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53).

Z uvedeného ovšem nutně neplyne, že by veškeré informace, které lze získat postupem podle ustanovení § 38 správního řádu (tj. fakticky veškeré informace obsažené ve správním spise), byly vyňaty z režimu zákona č. 106/1999 Sb. Je totiž nutno rozlišovat poskytování blíže neurčeného (žadatelem nekonkretizovaného) okruhu informací a poskytování konkrétních informací specifikovaných v žádosti. Zatímco první kategorie spadá pod režim ustanovení § 38 správního řádu, ve druhém případě se postupuje dle zákona č. 106/1999 Sb. Toto rozlišování striktně dodržuje také ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudky ze dne 13. 12. 2006, č. j. 5 As 3/2006–70, ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007–78, a ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012–23).

V posuzovaném případě žadatel podáním žádosti v režimu zákona č. 106/1999 Sb. požadoval poskytnutí zcela konkrétních a jednoznačně specifikovaných dokumentů, což dle Úřadu nesevředly o žadatelově úmyslu nahlédnout do spisu, resp. žádat kopii celého spisu ve smyslu ustanovení § 38 správního řádu. Naopak to svědčí o jeho záměru založit vyřízení žádosti v právním režimu zákona č. 106/1999 Sb., a to bez ohledu na to, že se žádané informace ke konkrétnímu správnímu řízení věcně vztahují.

Nadřízený orgán proto dle Úřadu nepostupoval v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu, když potvrdil rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti z důvodu vymezeného v ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., neboť dle obsahu žadatelova podání se zcela zjevně nejednalo o žádost o nahlížení do spisu ve smyslu § 38 správního řádu. Ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. tedy na posuzovanou žádost dle Úřadu nedopadá, proto je třeba žadatelovu žádost vyřídit plně v režimu zákona č. 106/1999 Sb.

IV. b)

K otázce osoby žádající o informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad se dále zabýval otázkou, zda je v daném případě podstatné, že žadatelem o informace je osoba oprávněná nahlížet do příslušného správního spisu dle § 38 odst. 1 správního řádu. Tedy otázkou, zda může v režimu zákona č. 106/1999 Sb. o informace úspěšně žádat i osoba, která je současně účastníkem předmětného správního řízení, kterého se žádost týká (resp. jeho zástupcem).

Po posouzení příslušné právní úpravy a souvisejících judikatorních závěrů dospěl Úřad k tomu, že **není podstatné, zda je osoba žádající o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. rovněž účastníkem řízení (či jeho zástupcem) oprávněným nahlížet do spisu dle § 38 odst. 1**

správního řádu. K tomuto závěru Úřad vedou zejména právní názory formulované v následujících rozsudcích správních soudů.

Předně, rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2006, č. j. 5 As 3/2006-70, byla řešena obdobná situace, přičemž soud dospěl k následujícímu závěru: *„Pokud se tedy týká vlastního řízení o žádosti stěžovatele o poskytnutí informace, žádost o kopii spisového materiálu z územního řízení ve věci umístění stavby, jak byla stěžovatelem podána, lze hodnotit jako žádost dle zákona č. 106/1999 Sb. Žalovaný odepřel stěžovateli informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., s odkazem na ust. § 2 odst. 3 cit. zákona, jež poskytnutí informací vylučuje a s odůvodněním, že tohoto práva využil již jako účastník územního řízení. Ze znění žádosti vyplývá, že měla být poskytnuta kopie celého správního spisu (s výjimkou rozhodnutí kraj. úřadu dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů, a jeho příloh). Zákon o poskytování informací sice neobsahuje definici „informace“, obecně je možno obsah tohoto výrazu chápat jako „zpráva, sdělení“ nebo jako určitý projev, ve kterém se konstatují fakta. Pakliže žalovaný považoval obecnost resp. neodůvodněnost žádosti o informace za překážku bránící jejímu vyřízení, bylo namístě, aby postupoval v intencích dikce § 14 odst. 3 písm. a) zákona o informacích a vyzval žadatele k jejímu upřesnění. Za situace kdy, stěžovatel založil svým podáním právní režim dle zákona č. 106/1999 Sb., a požadoval poskytnutí informací, měl povinný subjekt postupovat v režimu této zákonné úpravy a informaci stěžovateli poskytnout. Skutečnost, že žadatelem o informaci dle zákona o informacích, je současně účastník řízení, z něhož je informace poskytována, nemůže jít k jeho tíži a tvořit tak překážku bránící jejímu projednání a vyřízení. Závěr žalovaného a poté i soudu o nepoužití zákona č. 106/1999 Sb. nemá oporu v zákoně a vzhledem k výše uvedenému nemůže obstát.“*

Nejvyšší správní soud tedy v tomto případě výslovně uvedl, že **není možné automaticky odmítnout žádost o informace s odkazem na ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. pouze z toho důvodu, že žadatel je současně účastníkem předmětného správního řízení.** Týž závěr je pak dle názoru Úřadu nutné aplikovat i ve vztahu k zástupci účastníka správního řízení.

Obdobný závěr učinil v letošním roce i Krajský soud v Hradci Králové, a to v rozsudku ze dne 29. 4. 2022, č. j. 30 A 75/2021-58, podle něhož: *„Krajský soud proto uzavírá, že správní orgány postupovaly správně, pokud žalobcovu žádost ze dne 21. 12. 2020 posuzovaly jako žádost o poskytnutí informace v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Odmítnat poskytnutí požadovaných informací s odkazem na § 2 odst. 3 tohoto zákona by nebylo na místě.“* Žalobce byl v tomto případě dle soudu osobou oprávněnou dle § 38 správního řádu. Současně soud uvedl, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53, výslovně vyplývá, že § 38 správního řádu je speciálním ustanovením ve vztahu k zákonu č. 106/1999 Sb. jak pro nahlížení do spisu jeho účastníkem a jeho zástupcem, tak pro nahlížení do spisu jakoukoliv jinou osobou.

V jiné věci pak Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009-106, uvedl následující: *„Osoby, jež náleží do okruhu osob vymezených v ustanovení § 38 s. ř., mají nárok na v zásadě neomezený přístup do správního spisu, což ovšem nevylučuje obecné ústavní právo na přístup k informacím z tohoto spisu, které svědčí za podmínek upravených zákonem o svobodném přístupu k informacím každé fyzické či právnické osobě (§ 3 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím). Takovéto právo na informace*

ovšem může být, narozdíl od práva účastníka řízení či jiné oprávněné osoby podle § 38 s. ř., zcela nebo zčásti omezeno, a to z důvodů zákonem o svobodném přístupu k informacím vymezených“.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že ani argument, že žadatel je v posuzovaném případě osobou, která je oprávněna nahlížet do správního spisu dle § 38 odst. 1 správního řádu, neobstojí jakožto důvod pro odepření požadovaných informací s odkazem na ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Naproti tomu okolnost, o jakou množinu informací ze správního spisu je žádáno, může být podstatná, jak již bylo uvedeno výše.

IV. Závěr

Úřad na základě řádně zjištěného stavu věci dospěl k závěru, že **rozhodnutí nadřízeného orgánu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy**, a to zejména v rozporu s ustanoveními § 2 a § 89 odst. 2 správního řádu. **Z tohoto důvodu Úřad rozhodnutí nadřízeného orgánu ruší a věc mu vrací k novému projednání.** Nadřízený orgán opětovně posoudí žadatelovo odvolání v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb. a zejména ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu.

Nadřízený orgán musí znovu posoudit odvoláním napadené rozhodnutí, a v případě, že se s jeho obsahem, respektive s aplikovanými důvody pro odepření žádosti plně neztotožní, bude postupovat dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, přičemž zohlední Úřadem vytýkané pochybení a závazně stanoví povinnému subjektu další postup při opětovném projednání žádosti. Pokud nadřízený orgán dospěje k závěru, že množina žadatelem požadovaných informací nepředstavuje podstatnou část spisového materiálu sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ, bude dále třeba, aby s ohledem na výše formulovanou argumentaci Úřadu zvážil, zda tyto informace lze v režimu zákona č. 106/1999 Sb. poskytnout či zda jejich poskytnutí nebrání některá z výluk vymezených především v ustanoveních § 7 až 11 tohoto zákona.

Při novém posouzení věci je nadřízený orgán vázán právním názorem Úřadu obsaženým v tomto rozhodnutí. To však neznamená, že žadatelé mají být požadované informace bez dalšího poskytnuty, nýbrž že nadřízený orgán má předmětnou věc znovu posoudit a projednat. Je tedy třeba, aby se zabýval zejména otázkou možné kolize práva na informace s jinými ústavně zaručenými právy. Naplnění podmínky nezbytnosti omezení základního práva jednotlivce na informace vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb. je pak nutné zkoumat v každé jednotlivé věci podle okolností konkrétního případu. Při střetu práva na informace s jinými chráněnými zájmy (například s právem na ochranu osobních údajů, právem na ochranu osobnosti a soukromí aj.) se uplatní tzv. princip proporcionality (test veřejného zájmu), pomocí jehož kritérií (vhodnosti, potřebnosti, přiměřenosti) se poměří odůvodněnost veřejného zájmu na poskytnutí informace s důvody, které naopak informaci chrání a z poskytování ji vylučují (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 2. 1998, sp. zn. IV. ÚS 154/97, a ze dne 22. 9. 2011, sp. zn. IV. ÚS 1648/11). Tento rámeček dále dotvořil nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017 sp. zn. IV. ÚS 1378/16 (dále jen „nálezy IV. ÚS 1378/16“), o modifikovaný test proporcionality zásahu do práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života, práva na ochranu před neoprávněným zveřejňováním osobních údajů a práva na respektování soukromého života ve smyslu

ustanovení čl. 7 odst. 1 a ustanovení čl. 10 odst. 2, odst. 3 Listiny základních práva a svobod a čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Ústavní soud stanovil, že pro poskytnutí informace musí být kumulativně splněny tyto podmínky: 1) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu; 2) informace samotná se týká veřejného zájmu; 3) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“; 4) informace existuje a je dostupná. Tento modifikovaný test proporcionality přitom není pojmově omezen pouze na poskytování informací o platu, nýbrž je aplikovatelný i na eventuální zásahy do soukromí osob v kontextu poskytnutí i jiné informace než jen informace o platu.

Obdobné závěry platí i pro eventuální anonymizaci poskytovaných informací, a to s ohledem na povinnost jejich následného zveřejnění dle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

V souladu s ustanovením § 99 odst. 1 správního řádu Úřad stanovil účinky tohoto rozhodnutí ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.

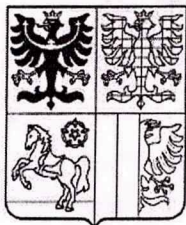
Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu podat do 15 dnů ode dne jeho oznámení prostřednictvím Úřadu rozklad k jeho předsedovi, který o rozkladu rozhodne.

Praha 6. ledna 2023

Rozdělovník:

- 1.
2. Krajský úřad Moravskoslezského kraje.

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj.: MSK 14589/2023
Sp. zn.: DSH/20359/2021/
084.3 S5
Vyřizuje:
Odbor:
Telefon:
Fax:
E-mail: posta@misk.cz
Datum: 24. 1. 2023

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 24. 1. 2023

-3-

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskosleského kraje, odbor dopravy (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zákon o informacích“), na základě odvolání (dále „žadatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále „magistrát“) ze dne 30. 8. 2021, čj. SMO/487067/21/DSČ/ sp. zn. S-SMO/470416/21/DSČ, o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zákona o informacích, a rozhodl takto:

I. Podle § 16 odst. 5 zákona o informacích se rozhodnutí ruší a řízení o odvolání se zastavuje.

II. Magistrátu se přikazuje, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí poskytl žadateli požadované informace, tj.:

- kopii omluvenky svědka pprap. z ústního jednání konaného dne 16. 6. 2021, údaj o tom, kdy byla doručena magistrátu a kdy byla vložena do spisu,
- kopii omluvenky svědka pprap. z ústního jednání konaného dne 2. 7. 2021, údaj o tom, kdy byla doručena magistrátu a kdy byla vložena do spisu,
- kopii usnesení o námitce podjatosti podané dne 19. 5. 2021.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 21. 8. 2021 žádost o informaci podle zákona o informacích, přičemž žádal o informace ze spisu sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ, a to o kopii omluvenky svědka pprap. z ústního jednání dne 16. 6. 2012, včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena, kopii omluvenky svědka pprap. z ústního jednání dne 2. 7. 2021, včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena, a kopii usnesení o námitce podjatosti podané dne 19. 5. 2021.

Napadeným rozhodnutím magistrát žádost o informaci odmítl s odkazem na výluku uvedenou v § 2 odst. 3 zákona o informacích, s tím, že žadatel je zmocněncem účastníka řízení, tudíž mu svědčí právo nahlížet do spisu podle § 38 odst. 2 správního řádu.

Žadatel podal řádné a včasné odvolání, v němž namítal, že magistrát mylně dovodil, že se jedná o nahlédnutí do spisu podle § 38 odst. 2 správního řádu, přestože formuloval žádost jednoznačně tak, že požaduje kopii pouze konkrétních částí spisu, nikoli celého spisu. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 Ans 18/2012-23, s tím, že podle § 38 správního řádu je nutné postupovat pouze v případě, kdy žadatel požaduje kopii celého správního spisu, nikoli v případě, že požaduje kopie pouze některých listin. Poukázal na rozhodnutí magistrátu ze dne 7. 8. 2020, čj. SMO/416932/20/DSČ, kterým mu bylo v minulosti odepřeno poskytnutí informací ze spisu, a navazující rozhodnutí krajského úřadu ze dne 24. 8. 2020, čj. MSK 104912/2020, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí zrušeno se závěrem, že má na poskytnutí požadovaných informací právo, s tím, že podává stížnost na chybný postup magistrátu, který nerespektuje základní zásady činnosti správních orgánů. Žádal o sdělení, jaké kroky byly učiněny, aby se podobná situace neopakovala. Na poskytnutí požadovaných informací trval.

Odvolání žadatele krajský úřad zamítl rozhodnutím ze dne 21. 9. 2021, čj. MSK 112594/2021, které nabylo právní moci dne 7. 10. 2021, a rozhodnutí magistrátu potvrdil.

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) rozhodnutím ze dne 6. 1. 2023, čj. UOOU-04541/21-15, které nabylo právní moci dne 19. 1. 2023, z podnětu žadatele zrušil v přezkumném řízení výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu a věc mu vrátil k novému projednání.

Krajský úřad tedy nyní znovu rozhoduje o odvolání žadatele, přičemž je vázán právním názorem Úřadu, který dospěl k závěru, že krajský úřad „nepostupoval v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu, když potvrdil rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti z důvodu vymezeného v ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., neboť dle obsahu žadatelova podání se zcela zjevně nejednalo o žádost o nahlížení do spisu ve smyslu § 38 správního řádu. Ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. tedy na posuzovanou žádost dle Úřadu nedopadá, proto je třeba žadatelovu žádost vyřídit plně v režimu zákona č. 106/1999 Sb.“ a dále, že „ani argument, že žadatel je v posuzovaném případě osobou, která je oprávněna nahlížet do správního spisu dle § 38 odst. 1 správního řádu, neobstojí jakožto důvod pro odepření požadovaných informací s odkazem na ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.“

Krajský úřad k uvedenému rozhodnutí Úřadu podotýká, že žádost neposuzoval jako žádost o nahlížení do spisu, nýbrž právě jako žádost podle zákona o informacích, proto také vydal rozhodnutí podle tohoto zákona.

Dále krajský úřad poukazuje na to, že pokud je Úřadem zavázán k tomu, aby posoudil, zda „množina žadatelem požadovaných informací nepředstavuje podstatnou část spisového materiálu“, pak konkrétní požadovanou informaci spisová dokumentace neobsahuje. Tuto otázku tedy podle krajského úřadu buď vůbec posoudit nelze, neboť není co posuzovat, anebo – nahlíženo z opačného pohledu – tuto otázku mohl přímo posoudit sám Úřad.

Krajský úřad neshledává jiný důvod pro odmítnutí žádosti: důvody, které uvedl v předchozím rozhodnutí o odmítnutí žádosti, Úřad neaproboval, a vzhledem k tomu, že žadatel je osobou, které svědčí právo nahlížet do spisu, nemohou být poskytnutím informace dotčena práva jiných osob. Informace tudíž má být žadateli poskytnuta. S ohledem na obsah spisu se bude jednat o tzv. negativní informaci, žadateli tedy bude sděleno, že požadované informace/listiny se ve spise nenacházejí.

Vzhledem ke shora uvedenému krajský úřad napadené rozhodnutí magistrátu v souladu § 16 odst. 5 zákona o informacích ruší a řízení zastavuje. Současně prikazuje magistrátu, aby žadateli požadované informace poskytli ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o odvolání.

Pokud žadatel v odvolání současně uvádí, že podává stížnost na postup povinného subjektu, konstatuje krajský úřad, že stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace lze podat pouze z důvodů vyjmenovaných v § 16a odst. 1 cit. zák., přičemž žádný z důvodů uvedených v tomto ustanovení není v dané věci naplněn a sám žadatel konkrétní důvod neuvádí. Pokud žadatel hodlal podat stížnost podle § 175 odst. 1 správního řádu, pak podle tohoto ustanovení lze stížnost podat pouze tehdy, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany. Tímto jiným prostředkem je v dané věci právě odvolání (§ 20 odst. 4 písm. b) zákona o informacích ve spojení s § 81 odst. 1 správního řádu), které žadatel řádně podal a kterému krajský úřad v souladu s právním názorem Úřadu nyní vyhověl.

Poučení

Proti výroku I. se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu v návaznosti na § 20 odst. 4 písm. b) správního řádu). Proti výroku II. se nelze dále odvolat (§ 16 odst. 5 zákona o informacích).

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:
2. Na vědomí:

Magistrát města Ostravy

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Vaše značka:

Ze dne:

Č. j.: SMO/60633/23/DSČ

Sp. zn.: S-SMO/470416/21/DSČ
INF-91/2021/zákona č. 106/1999 Sb.

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

E-mail:

Datum: 31. ledna 2023

Poskytnutí informace podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Na základě žádosti doručené Magistrátu města Ostravy dne 21.08.2021 o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, jež se vztahuje k poskytnutí informace zasláním:

- 1) kopie omluvenky svědka pprap. z ústního jednání konaném dne 16.06.2021 včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena;
- 2) kopie omluvenky svědka pprap. z ústního jednání konaném dne 02.07.2021 včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena;
- 3) kopie rozhodnutí (respektive usnesení) vydaného v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. o námitce podjatosti podané dne 19.05.2021;

vše ze spisu vedeného povinným subjektem pod spisovou značkou S-SMO/142790/20/DSČ, a to na doručovací adresu Vám Magistrát města Ostravy v návaznosti na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy, ze dne 24.01.2023, č. j. MSK 14589/2023, sp. zn. DSH/20359/2021/ , který poskytnutí požadovaných informací Magistrátu města Ostravy přikázal, sděluje následující:

Požadované informace/listiny se ve spise nenacházejí.

- elektronicky podepsáno -

Od:
Odesláno: středa 1. února 2023 17:01
Komu: posta@ostrava.cz
Předmět: Poskytnutí informace + Žádost o přiměřené zadostiučinění

MAGISTRÁT MĚSTA OSTRAVA odbor dopravně správních činností		Č. dopor. 2023
Božlo	02-02-2023	Znamení
Č. j.	071 285	Úkl. znak 83.1 SIS
Přílohy	1	

Vážení,

potvrzuji doručení.

I.

Ve věci žádosti o informace dle zákona 106/1999 Sb., adresované povinného subjektu Magistrátu města Ostravy dne 21. 08. 2021, pod č. j. SMO/60633/23/DSČ, jsem požadované informace obdržel dne 31. 01. 2023 Podle zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (zákon č. 82/1998 Sb.) žádám o přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu, jelikož požadovaná informace byla Magistrátem města Ostravy poskytnuta až po 17 měsících, namísto zákonné lhůty do 15 dnů ode dne přijetí žádosti. **Za utrpěnou nemajetkovou újmu žádám přiměřené zadostiučinění v penězích, neboť se domnívám, že samotné konstatování porušení práva není dostačující.**

ŽÁDÁM PŘIMĚŘENÉ ZADOSTIUČINĚNÍ VE VÝŠI: 34.000,- Kč (slovy třicet-čtyři-tisíce Kč).

V důsledku domožení se práva na informace jsem utrpěl nemajetkovou újmu, která spočívá především v:

- nepřiměřeně dlouhé době právní nejistoty, kdy jsem čekal, zda bude ÚOOÚ zahájeno přezkumné řízení odmítavého rozhodnutí odvolacího orgánu, v němž bude rozhodnuto v můj prospěch
- mé nedůvěře ve státní instituce, jelikož úřad projevil nebyvalou neúctu nejen k mé osobě a realizaci mého práva, ale také k moci zákonodárné (viz rozsudek NSS sp. zn. 8As 55/2012)
- negativním dopadu na osobní život ve smyslu ztráty osobního času

Žádá-li osoba o přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, vyhověním žádosti není pouze výplata v penězích, ale podle intenzity nemajetkové újmy také konstatování nezákonnosti nebo nečinnosti a omluva. Přiměřené zadostiučinění (v penězích) se poskytuje za současného splnění dvou podmínek: a) nemajetkovou újmu nebylo možné nahradit jiným způsobem; b) samotné konstatování porušení se nejeví jako dostatečné.

<https://www.ochrance.cz/stiznosti-na-urady/desatero-odskodnovani/>

<https://www.mkcr.cz/desatero-dobre-praxe-podle-ombudsmana-pro-posouzeni-zadosti-o-odskodneni-za-nezakonne-rozhodnuti-nebo-nespravny-uredni-postup-cs-202>

V případě, že žádost měla být směřována k jinému úřadu, např. ke Krajskému úřadu, či Ministerstvu vnitra, předpokládám v její předání v rámci dobré správy.

II.

Současně podávám stížnost na postup správního orgánu Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, že v rámci řízení S-SMO/142790/20/DSČ se svědek pppap. řádně neomluvil z ústního jednání konaném dne 16. 06. 2021 a 02. 07. 2021, jelikož spis dle informace neobsahuje kopii omluvenky. Za kopii omluvenky se považuje jakýkoliv záznam ve spisu, který dokazuje, že se dotyčný z jednání omluvil z konkrétních závažných důvodů a omluva mu byla se strany správního orgánu uznána. Byla-li tedy např. uznána omluva, jež byla provedena telefonicky, o řádné omluvě by měl být vyhotoven záznam do spisu. I toto by se považovalo za kopii omluvenky, jelikož povinný subjekt v rámci zákona 106/1999 Sb. a dobré správy zakotvené v zák. č. 500/2004 Sb. nesmí "slovičkařit" a má poskytnout všechny požadované informace. Pro upřesnění žádosti by mohl povinný subjekt využít § 14 odst. 5 písm. b) zák. č. 106/1999 Sb., což neučinil. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že ve spisu opravdu

neexistuje žádný záznam o řádné omluvě svědka pprap.
neomluvil.

z ústního jednání. Z jednání se tedy řádně

Svědka byl předvolán na základě § 59 zák. č. 500/2004 Sb., který stanoví, že: "*Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo, nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.*"

Vzhledem k tomu, že se svědek neomluvil, správní orgán měl povinnost postupovat dle § 60 - § 62, což neučinil. V tomto kontextu je zvláštní, že správní orgán neuznal písemnou omluvenku (resp. omluvu) podezřelého ze spáchání přestupku a provedl ústní jednání v její nepřítomnosti. Tento nesoulad vnímám jako porušení § 7 zák. č. 500/2004. Vzhledem k tomu, že se svědek nedostavil, bylo ústní jednání přeloženo na další termín. Tohoto jednání se zúčastnil zástupce obviněné. Správní úřad v den jednání nedisponoval omluvenkou (resp. omluvou) svědka, a proto se na svědka pár minut čekalo. Ten se však opět nedostavil. Ústní jednání bylo tedy opět odloženo. Zástupce tedy zbytečně vážil cestu z Teplic do Ostravy (cca 850 km celkem) zbytečně, a to díky svědkovi, který se opakovaně, v rozporu se zákonem a díky laxnosti úřadu, k ústnímu jednání opět nedostavil. Kvůli těmto průtahům ze strany svědka a nečinnosti úřadu byly skutky, ze kterých byla obviněná podezřelá, promlčeny, resp. zanikla za ně odpovědnost.

Je naprosto nepřijatelné, aby správní orgán uplatňoval takovou benevolenci při posuzování omluvenek svědků a naopak takovou striktnost a přísnost v posuzování omluvenek obviněných osob - navíc v případech, kdy se jedná o první omluvenku a nehrozí promlčení případu.

Viz:

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 36/2010 – 58 ze dne 26. května 2011

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 9/2009 – 66 ze dne 12. března 2009

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 16/2008 - 41 ze dne 30. května 2008

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 99/2013 – 36 ze dne 18. prosince 2013

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 34/2007 – 56 ze dne 13. září 2007

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 128/2014 – 26 ze dne 24. července 2014

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 55/2012 – 32 ze dne 14. června 2012

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 58 A 53/2011 - 36 ze dne 17. prosince 2012

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 128/2014 – 26 ze dne 24. července 2014

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci č. j. 76 A 36/2012 – 40 ze dne 11. srpna 2014.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 28/2009 - 99 ze dne 14. května 2009

Čl. 8 odst. 2 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku ze dne 31. října 1996, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), v účinném znění

Dále se domnívám, že úřad nepostupoval správně ani v případě, když nevydal usnesení o námitce podjatosti dle § 14 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb. podané dne 19. 05. 2021.

Žádám o sdělení, jakým způsobem byla stížnost vyřešena a jaké kroky byly provedeny k nápravě. Stejně tak požaduji, aby byly vyvozeny pracovní právní postihy úředníků, kteří pochybili.

Doručovací adresa (elektronická, a to i pro řízení budoucí):

----- Původní zpráva -----

Předmět: Poskytnutí informace Datum: 31.1.2023 09:35 Odesílatel: Statutární město Ostrava

<posta@ostrava.cz> Adresát:

Statutární město Ostrava

Magistrát města Ostravy

Prokešovo náměstí 8, 729 30 Ostrava

M posta@ostrava.cz

W www.ostrava.cz

Upozornění: Tato zpráva může obsahovat důvěrné informace a je určena výhradně zamýšlenému adresátovi. Pokud jím nejste, nebo se domníváte, že jím nejste, informujte neprodleně o této skutečnosti odesílatele a vymažte zprávu, včetně příložených příloh z Vašeho počítače. Pokud nejste zamýšleným adresátem, nejste oprávněn šířit, zveřejňovat, kopírovat nebo zpřístupňovat obsah této zprávy ani příložených příloh.

Tato e-mailová zpráva, a ani její obsah včetně jejích případných příloh nezavazuje jejího odesílatele k uzavření ústní či písemné smlouvy, není-li v textu e-mailové zprávy výslovně uvedeno jinak. Odesílatel si vyhrazuje právo smlouvu neuzavřít, a to v kterékoli fázi jednání, zejména pokud nebudou získány potřebné interní souhlasy a schválení v rámci příslušných orgánů statutárního města Ostravy. Možnost uzavření smlouvy, aniž by byl beze zbytku výslovně sjednán celý její obsah formou všemi stranami schváleného písemného smluvního návrhu, je vyloučena. Jakákoliv sdělení, která obsahuje tato e-mailová zpráva, v žádném případě nezakládají jejímu adresátovi nárok na náhradu škody podle § 1729 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ani žádný jiný nárok vůči jejímu odesílateli.

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Vaše značka:

Ze dne:

Č. j.: SMO/77700/23/DSČ

Sp. zn.: S-SMO/470416/21/DSČ
INF-91/2021/zákona č. 106/1999 Sb.

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

E-mail:

Datum: 6. února 2023

Poskytnutí informace podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) v návaznosti na ustanovení § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“)

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností (dále jen „povinný subjekt“) bylo dne 01.02.2023 doručeno Vaše podání, které bylo v bodě II. vyhodnoceno zčásti jako stížnost dle ustanovení § 175 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přičemž na tuto stížnost bude povinný subjekt reagovat samostatným sdělením, a zčásti jako stížnost dle ustanovení § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím. Co se týče bodu I. předmětného podání, týkající se žádosti o přiměřené zadostiučinění, bude tako žádost povinným subjektem předána příslušnému ministerstvu, tj. Ministerstvu dopravy ČR.

Co se týče podané stížnosti v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, v podání doručeném povinnému subjektu dne 01.02.2023 uvádíte, že „za kopii omluvenky se považuje jakýkoliv záznam ve spisu, který dokazuje, že se dotýčný (pprap. – poznámka povinného subjektu) z jednání (ze dne 16.06.2021 a ze dne 02.07.2021 – poznámka povinného subjektu) omluvil z konkrétních závažných důvodů a omluva mu byla ze strany správního orgánu uznána. Byla-li tedy např. uznána omluva, jež byla provedena telefonicky, o řádné omluvě by měl být vyhotoven záznam do spisu. I toto by se považovalo za kopii omluvenky, jelikož povinný subjekt v rámci zákona č. 106/1999 Sb. a dobré správy zakotvené v zák. č. 500/2004 Sb. nesmí „slovičkařit“ a má poskytnout všechny požadované informace“.

S ohledem na upřesnění důvodně podané žádosti, kdy nyní v rámci podané stížnosti uvádíte, že pokud byla svědkem pprap. účinně telefonická omluva, o níž byl oprávněnou úřední osobou učiněn úřední záznam do spisu, tak necht' je povinným subjektem Vám, jakožto žadateli o informaci, poskytnuta i taková informace, a dále s přihlédnutím ke skutečnosti, že k ústnímu jednání dne 02.07.2021 se pprap. dostavil, tudíž se z tohoto jednání neomlouval, a dále s ohledem na ustanovení § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle něhož povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci, Vám povinný subjekt sděluje, že podané stížnosti zcela vyhověl a poskytuje Vám požadované informace -

1) k omluvě svědka pprap. z ústního jednání konaném dne 16.06.2021 Vám povinný subjekt v příloze zasílá záznam o hovoru, který dne 16.06.2021 sepsala a do spisu téhož dne založila oprávněná úřední osoba;

2) k omluvě svědka pprap. z ústního jednání konaném dne 02.07.2021 Vám povinný subjekt sděluje, že požadovaná omluva svědka se ve spise nenachází. V příloze Vám povinný subjekt zasílá záznam, který dne 02.07.2021 sepsala a do spisu téhož dne založila oprávněná úřední osoba, přičemž z předmětného záznamu vyplývá, že správní orgán nařizující ústní jednání dne 02.07.2021 vůbec

nekonal, když svědek pprap.

se k ústnímu jednání dostavil, avšak z důvodu nemožnosti konat ústní jednání byl oprávněnou úřední osobou 10 minut po plánovaném začátku ústního jednání odvolán:

3) usnesení o námitce podjatosti se ve spise nenachází, jedná se tedy o opětovné poskytnutí takzvané negativní informace, přičemž povinný subjekt k tomu ještě dodává, že námitkou podjatosti se zabýval již odvolací správní orgán, a to v souvislosti s Vámi uplatněným opatřením proti nečinnosti, kdy odvolací správní orgán v usnesení ze dne 19.08.2021, č. j. MSK 83769/2021, sp. zn. DSH/14541/2021/ výslovně uvedl, že *„má za to, že správní orgán I. stupně posoudil podání 'Věc: Vady řízení, Námitka podjatosti' jakožto námitky (resp. vyjádření) uplatněné v řízení, ke kterým by se vyjádřil v meritorním rozhodnutí, kterým by bylo řízení před správním orgánem I. stupně ukončeno. Jelikož však v průběhu řízení nastala situace, že odpovědnost za přestupek zanikla, rozhodl magistrát tak, že řízení ve věci přestupku zastavil. Z toho důvodu správní orgán I. stupně nepovažoval za nutné dané námitky vypořádávat, když přestupkové řízení usnesením zastavil. Krajský úřad se s postupem správního orgánu I. stupně ztotožňuje a taktéž považuje vypořádávání těchto námitek za situace, kdy řízení bylo zastaveno, za nadbytečné.“*

Příloha:

Kopie záznamu o hovoru ze dne 16.06.2021

Kopie záznamu ze dne 02.07.2021

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

magirv21v020si

Č. j.: SMO/324410/21/DSČ
Sp. zn.: S-SMO/142790/20/DSČ

V Ostravě dne 16.06.2021

Záznam o hovoru

Dnešního dne ve 13:30 hodin se telefonicky omluvil svědek
nedostavil z vážných rodinných důvodů.

že se ke svědecké výpovědi

oprávněná úřední osoba

Vypracoval:
Datum:

16.06.2021

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

magirv21v028ut

Č.j.: SMO/360296/21/DSČ/
Sp.zn.: S-SMO/142790/20/DSČ

V Ostravě dne 02.07.2021

Záznam

Správní orgán neprováděl ústní jednání, když obviněná ani zmocněnec se nedostavili. Z přílohy vyplývá, že předvolání zmocněnci nebylo dosud doručeno a u předvolání obviněné nebyl dodržen pětidenní předstih. Policista sice ke svědecké výpovědi dorazil, avšak byl 10 minut po plánovaném začátku ústního jednání odvolán.

Magistrát města Ostravy
Odbor dopravně správních činností

úředník odboru dopravně správních činností